

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 289. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515386962496/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

»Det var en knøv Historie den,« sagde Mads Ure, »alligevel den kun var om en Hest. Men nu skal jeg fortælle jer en om en Stakkelsmand, og hvordan jeg kom ved det med ham.«

»Hvis,« – sagde han nu, Mads Ure, – »at i har været i Herning eller deromkring, saa ved I ogsaa, at der er en grumme stor Mose der Sønden for. Den samme Mose er slet ikke saa meget gæv at gaa over for hvem der ikke er vel kendt.

Det var den Sommer jeg tjente hos Kristens, saa kom der en Ko i Synk derude, og det var af dem, jeg skulde passe paa. Jeg tog hende ved Hornene, og jeg tog hende ved Halen; men hun vilde slet ikke selv hjælpe til; og naar en vil hjælpe en, og en ikke vil gøre en Smule, hvad skal saa en blive til? Som jeg staar og bødler med den her speddels Ko, saa kommer der en Stakkelsmand derovre fra Rind – af dem, de kalder Rakkere. – »Jeg faar at hjælpe dig,« sagde han, »tag du nu ved Hornene, saa vil jeg lette ved Halen.« Det battede, for han prikede hende ogsaa under hendes Hale med sin Pigkæp, og saa fik hun i Sinde at ville selv kratte ved. »Hvad giver du mig nu for det?« sagde han. – »Jeg har ikke noget at give jer,« sagde jeg, »andet end Tak.« – »Dem vil jeg ikke have,« svarede han; »men hvis at jeg engang skulde komme i Synk enten paa den ene Maade eller paa den anden Maade, vil du saa laane mig en Haand, om du er tilrede?« – »Da vil jeg ogsaa det,« svarede jeg. »Godt nok!« sagde han, og saa stavrede han op ad Byen til, og saa var det ikke mere.

Hvilken Tid var det nu, jeg kom til at tjene i Sunds Præstegaard? – Det kan ogsaa være det samme. Jeg kunde gaa med en Høle, men hvor gammel jeg var, det kan jeg ikke huske, for jeg ved ikke saa nøje, hvor gammel jeg er nu. Præsten var ellers en grumme god Mand, men Gud bevars for Kone, han havde! Hun var saa ond ved ham, som nogen Kone kan være, og han havde ikke Hunds Ret ved hende. Jeg har reddet ham to Gange af hendes Kløer – for han var en lille forpint Spirrevip, og hun var stor og stærk, men jeg var endda stærkere og kunde magte hende. – Hun havde faaet i Sinde at ville gøre noget ved ham, jeg passer ikke vel om at sige, og rendte efter ham rundt om Gaarden med en Kniv i sin Haand og raabte, at hun skulde gøre det her ved ham. Det kunde jeg ikke lide, og saa tog jeg Kniven fra hende og truede hende til at være skikkelig – men det var ellers ikke det, jeg vilde sige. – Saa var jeg engang, medens jeg tjente